

అరణ్యపర్వము - జ్ఞానశ్రీతము

విష్ణుర్వరథ్యానమ్

నమస్తై గణానాధాయ గణానాం పతయే నమః ।
భక్తిప్రియాయ దేవేశ భక్తేభ్యః సుఖదాయక ॥

శ్రీనివాసథ్యానమ్

అనవ్వేదసంవేద్యం నిర్దోషం గుణసాగరమ్ ।
అతీష్టియం నిత్యముక్తం శ్రీనివాసం భజేనిశమ్ ॥

శ్రీకృష్ణథ్యానమ్

వందే నవఘునశ్యామం పీతకాశేయవాససమ్ ।
సానవ్వం సువ్వరం శుద్ధం శ్రీకృష్ణం ప్రకృతేః పరమ్ ॥

వ్యాసథ్యానమ్

వేదవ్యాసం స్వాత్మరూపం సత్యస్వం పరాయణమ్ ।
శాస్త్రం జితేష్టియక్రోధం సశిష్యం ప్రణమామ్యహమ్ ॥

అథ సుంకల్పః

శ్రీమదాదివరాహాస్తేతే, విరాజమానస్య, జగద్రుషణార్థమవతీర్ణస్య, శ్రీమదభి-
లాండకోటిబ్రహ్మండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః,
పరిపూర్ణమగ్రహేణ, సర్వేషాం, భక్తజనానామ్, ఆధివ్యాధినివృత్తిద్వారా,
ఆయురారోగ్యశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, సర్వరిష్టవివృత్తిద్వారా సకలశ్రేయో
భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మరూపకామమోక్షభ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థసిద్ధ్యర్థం,
సమస్తపొప్పక్షయార్థం, శ్రీపరమేశ్వరప్రీత్యర్థం శ్రీమన్మహాభారతే, వనపర్వతి,
యథాశక్తి, ద్వీతీయాధ్యాయాన్తర్గత, శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన
కరిష్యామహౌ.

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మాణి నమః

అథ శ్రీమన్మహాబారతే వనపర్వతి అరణ్యపర్వతి పాండవానం ప్రపజనే
ద్వితీయధ్యాయః ॥2॥

తదిదం వేదవచనం కురు కర్మ త్వజేతి చ
తస్కృద్భర్మానిమాన్మర్యాన్ నాభిమానాత్మమాచరేత్ ॥ ॥2-74॥

ఇజ్యాధ్యయనదానాని తపః సత్యం క్షమా దమః ।
అలోభ ఇతిమార్తోఽయం ధర్మస్యష్టవిధః స్ఫుతః ॥ ॥2-75॥

అత్ర పూర్వశ్చతుర్వర్గః పితృయాణాపథే స్థితః ।
కర్తవ్యమితి యత్కుర్యం నాభిమానాత్మమాచరేత్ ॥ ॥2-76॥

ఉత్తరో దేవయానస్తి సద్భురాచరితః సదా ।
అష్టాంగేనైవ మార్దేణ విషద్ధాత్మా సమాచరేత్ ॥ ॥2-77॥

సమ్యక్షంకల్పసంబంధాత్ సమ్యక్షేంద్రియనిగ్రహాత్ ।
సమ్యగ్ర్యతవిశేషాచ్చ సమ్యక్ష గురుసేవనాత్ ॥ ॥2-78॥

సమ్యగాహారయోగాచ్చ సమ్యక్షాధ్యయనాగమాత్ ।
సమ్యక్షర్క్షుపసన్నయసాత్ సమ్యక్షిత్తనిరోధనాత్ ॥ ॥2-79॥

ఏవం కర్మణి కుర్వంతి సంసారవిజిగీషవః ।
రాగద్వేషవినిర్ముత్తా ఐశ్వర్యం దేవతాగతాః ॥ ॥2-80॥

రుద్రాః సాధ్యస్తథాత్తాదిత్యాః వసవోఽథ తథాశ్యనో ।
యోగైశ్వర్యేణ సంయుక్తాః ధారయంతి ప్రజా ఇమాః ॥ ॥2-81॥

తథా త్వమపి కౌంతేయ శమమాస్థాయ పుష్టిలం।
తపసా సిద్ధిమన్యిచ్ఛ యోగసిద్ధిం చ భారత॥ ||2-82||

పితృమాతృమయా సిద్ధిః ప్రాప్తా కర్కుమయా చ తే।
తపసా సిద్ధిమన్యిచ్ఛ ద్విజానాం భరణాయ వై ॥ ||2-83||

సిద్ధా హి యద్యదిచ్ఛంతి కుర్వతే తదనుగ్రహాత్త
తస్మాత్తపః సమాస్థాయ కురుష్వత్తుమనోరథం॥ ||2-84||

ఇతి శ్రీమన్మహాభారతే వనపర్వణి అరణ్యపర్వణి పాండవానాం ప్రవజనే ద్వితీయధ్యాయః ॥2॥

అథ తృతీయధ్యాయః

వైశంపాయన ఉవాచ

శౌనకేవముక్తస్తు కుంతీపుత్రో యుధిష్ఠిరః:
పురోహితముపాగమ్య భ్రాతృమధ్యై బ్రావీదిదం॥ ||3-1||

ప్రస్తితం మానుయాంతీ మే బ్రాహ్మణా వేదపారగాః:
న చాస్ని పోషణే శక్తః బహుదుఃఖసమన్యతః॥ ||3-2||

పరిత్యక్తుం న జక్తోఽస్ని దానజక్తిచ్ఛ నాస్తి మే!
కథమత మయా కార్యం తద్రూహి భగవన్నము॥ ||3-3||

వైశంపాయన ఉవాచ

ముహూర్తమివ స ధ్యాత్వ ధర్మైణాన్యిష్య తాం గతిం।
యుధిష్ఠిరమువాచేదం ధౌమ్య ధర్కుభృతాం వరః॥ ||3-4||

ధౌమ్య ఉవాచ

పురా సృష్టాని భూతాని పీద్యంతే క్షుధయా భృశం।
తతోఽనుకంపంయా తేషాం సవితా స్వపితా యథా॥ ||3-5||

గత్వోత్తరాయణం తేజః రసామద్భుత్య రశ్మిభిః
దక్షిణాయనమావృత్తః మహీం నివిషతే రవిః ॥ ॥3-6॥

క్షేత్రభూతే తతస్తస్మిన్ ఓషధీరోషధీపతిః
దివేస్తేజః సముద్భుత్య జనయామాస వారిణా॥ ॥3-7॥

నిష్టికశ్చంద్రతేజోభిః స్వయోనౌ నిర్గతే రవిః
బొషధ్యః షడ్సా మేధ్యః తదన్నం ప్రాణినాం భువి ॥ ॥3-8॥

వివం భానుమయం హ్యాన్నం భూతానాం ప్రాణాధారణాం
పిత్రైష సర్వభూతానాం తస్మాత్తం శరణం ప్రజా॥ ॥3-9॥

రాజునో హి మహాత్మానః యోనికర్మవిశోధితాః
ఉండ్రరంతి ప్రజాః సర్వాఃతప అస్థాయ పుష్టిలం ॥ ॥3-10॥

భీమేన కార్త్రవీర్యేణ వైన్యేన నహలపేణ చ
తపోయోగసమాధిష్టైః ఉండ్రుతా హ్యాపదః ప్రజాః ॥ ॥3-11॥

తథా త్వమపి ధర్మాత్మన్ కర్మణా చ విశోధితః ।
తప అస్థాయ ధర్మేణ ద్విజాతీన్ భర భారత ॥ ॥3-12॥

ఇతి శ్రీమన్మహభారతే అరణ్యపర్వణి కిర్మిరవధపర్వణి
తృతీయేంద్రాయః ॥ 3 ॥

శ్రీవేంకటేశ్వర స్వామి వాచ గోవిందనామావళి

అథ క్షమాప్తార్థానా

యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ |
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోత్సుతే ||

అథ లోకక్షేమార్థానా

స్వప్తిప్రజాభ్యః పరిపాలయన్తాం న్యాయేనమార్గేణ మహీం మహీశాః |
గోబ్రాహ్మణేభ్యశ్చభమస్తు నిత్యం లోకాస్పమస్తాస్ప్రభినో భవన్తు ||

అథ భగవత్సుమర్పుణమ్

కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్యుభావాత్ |
కరోమి యద్యత్పకలం పరమై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ||

అథ కుంగజమ్

శ్రీయఃకాన్తాయ కళ్యాణానిధయే నిధయేత్రథినామ్ |
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ||

